

חוק-יסוד: ישראל - מדינת הלאום של העם היהודי

פ/20/1989

1. עקרונות יסוד

- (א.) ארץ ישראל היא מולדתו ההיסטורית של העם היהודי, שבה קמה מדינת ישראל.
- (ב.) מדינת ישראל היא מדינת הלאום של העם היהודי, שבה הוא מממש את זכותו הטבעית, התרבותית, הדתית וההיסטורית להגדרה עצמית.
- (ג.) מימוש הזכות להגדרה עצמית לאומית במדינת ישראל ייחודי לעם היהודי.

2. סמלי המדינה

- (א.) שם המדינה הוא "ישראל".
- (ב.) דגל המדינה הוא לבן, שני פסי תכלת סמוך לשוליו ומגן-דוד תכול במרכזו.
- (ג.) סמל המדינה הוא מנורת שבעת הקנים, עלי זית בשני צדדיה, והמילה "ישראל" למרגלותיה.
- (ד.) המנון המדינה הוא "התקווה".
- (ה.) פרטים לעניין סמלי המדינה ייקבעו בחוק.

3. בירת המדינה

ירושלים השלמה והמאוחדת היא בירת ישראל.

4. שפה

- (א.) עברית היא שפת המדינה.
- (ב.) לשפה הערבית מעמד מיוחד במדינה, הסדרת השימוש בשפה הערבית במוסדות ממלכתיים או בפניהם תהיה בחוק.
- (ג.) אין באמור בסעיף זה כדי לפגוע במעמד שניתן בפועל לשפה הערבית לפני תחילתו של חוק-יסוד זה.

5. קיבוץ גלויות

המדינה תהא פתוחה לעלייה יהודית ולקיבוץ גלויות.

6. הקשר עם העם היהודי בתפוצות

(א.) המדינה תשקוד על הבטחת שלומם של בני העם היהודי ושל אזרחיה הנתונים בצרה ובשביה בשל יהדותם או בשל אזרחותם.

(ב.) המדינה תפעל בתפוצות לשימור הזיקה בין המדינה ובין בני העם היהודי.

(ג.) המדינה תפעל לשימור המורשת התרבותית, ההיסטורית והדתית של העם היהודי בקרב יהדות התפוצות.

7. התיישבות יהודית

המדינה רואה בפיתוח התיישבות יהודית ערך לאומי, ותפעל על מנת לעודד ולקדם הקמה וביסוס שלה.

8. הלוח הרשמי

הלוח העברי הוא לוח רשמי של המדינה ולצידו ישמש הלוח הלועזי כלוח רשמי; השימוש בלוח העברי ובלוח הלועזי ייקבע בחוק.

9. ימי העצמאות וימי זיכרון

(א.) יום העצמאות הוא יום החג הלאומי הרשמי של המדינה.

(ב.) יום הזיכרון לחללי מערכות ישראל ויום הזיכרון לשואה ולגבורה הם ימי זיכרון רשמיים של המדינה.

10. ימי מנוחה ושבתון

שבת ומועדי ישראל הם ימי המנוחה הקבועים במדינה; למי שאינם יהודים זכות לקיים את ימי המנוחה בשבתם ובחגיהם; פרטים לעניין זה ייקבעו בחוק.

11. נוקשות

אין לשנות חוק-יסוד זה אלא בחוק-יסוד שנתקבל ברוב של חברי הכנסת.

